

Annick geeft Kenia hoop

Ouders vermoorde Annick VAN UYTSEL bezoeken projecten in Kenia, die steun kregen van de benefietactie *Annick for Kenya*

- Projecten in Kenia helpen verdriet verwerken
- Nieuwe actie in mei

Ilse VAN HALST

Net terug uit Kenia, hebben de ouders van Annick Van Uytsel alweer nieuwe plannen. Op 2 mei organiseren ze een nieuwe benefietactie *Annick for Kenya* met muziekoptredens. Een eerste benefiet op 3 mei 2009, twee jaar nadat Annick vermoord werd teruggevonden, bracht 60.000 euro op. Daarmee worden projecten gesteund in Kenia.

Bovenaan op het verlanglijstje van vader Eddy stond een waterput in Mteza, dicht bij de havenstad Mombassa. Daar ging twee jaar geleden de bal aan het rollen. Op uitnodiging van zijn werkgever bezocht Eddy Van Uytsel Kenia. Alles verliep vlot, tot hij kinderen hielp wegen in een school in Mteza. Eentje plaste op zijn arm. „Niet erg”, dacht hij. „Ik was die arm wel even.” Alleen was er geen water in de tanks. „Stel je voor, een school van 430 kinderen en geen druppel water.”

Eddy Van Uytsel vatte de koe bij de hoorns. „Voor mij was dit een manier om de dood van onze dochter te verwerken. Ik had iets nodig om mijn gedachten te verzetten.” Annicks mama, Martine Vanhoudt, ontwaarde een diepere betekenis. „Voor Annick betekende water haar dood. Maar water geeft ook leven, zeker in Afrika. Bovendien had Annick als kind al het plan opgevat om later naar Afrika te trekken om er zich in te zetten voor kinderen met een handicap. Ook thuis nam ze het altijd op voor wie uitgesloten of gepest werd. Onrechtvaardigheid kon ze niet verdragen.”

Tot teleurstelling van Eddy Van Uytsel vonden ze geen water in Mteza. Maar hij bleef doorzetten en vond een oplossing. Er werd een waterleiding aangelegd naar een ondergrondse waterpijp verderop. Binnenkort zou de school water moeten hebben. „Nu moeten eerst nog de lekken gedicht. In Mangwale werd wel snel water gevonden, maar daar deed de pomp het niet. Met onze zoon Filip en hulp ter plaatse demon-

„Voor Annick betekende water haar dood, maar water geeft ook leven”

teerden we de pomp wel zeven keer. Eindelijk, op de laatste dag, werkte ze. Wat een zalig gevoel!”

Verder werden tien koeien aangekocht, zodat de kinderen melk, boter en kaas zullen kunnen eten. Aan een school in Lukore, die zich ontfermt over verkrachte en mishandelde meisjes, bezorgde *Annick for Kenya* acht trapnaaimachines. „Een project dat voor ons een bijzondere betekenis heeft. Annick volgde ook modevormgeving en bloeide daarin helemaal open. Daarom willen we dit

Kinderen van de school in Mwangale doen zich te goed aan drinkwater. © Roger Van Hertum

extra steunen met de bouw van een nieuw naaiatelier.”

In Kenia woonde Martine Vanhoudt op Lichtmis een kindzegening bij. „Meer dan 1.500 mensen waren aanwezig”, vertelt ze. „Ze baden ook voor Annick. En voor de vermoorde Shana en Kevin. Indrukwekkend.” Toch had ze het vaak moeilijk. „Ik wilde eerst niet weg. Wie weet wat de onderzoekers nog zouden ontdekken. Ik had ook het gevoel dat ik Annick zou achter-

laten.” Pas op de valreep besloot ze mee te gaan, dankzij de overtuigingskracht van haar zoon. „We gaan niet of we gaan samen. Samen, want we nemen Annick mee in ons hart”, zei hij me.

Dat Annick voortleeft in de projecten in Afrika, maar ook in het hart van haar vrienden, betekent een steun. „Annick wilde zo graag naar Rock Werchter, maar we vonden haar te jong. Vorig jaar kreeg ik plotseling een sms van haar vrienden: ‘We zitten op

Rock Werchter. We denken aan Annick.’ Toen besepte ik dat ze niet wilde dat ik ongelukkig zou zijn. Dat haar vrienden haar mee blijven dragen in hun hart.”

Martine Vanhoudt hoopte in Afrika een last te kunnen achterlaten. „Ik miste haar nog erger. Ik zag zo veel ellende. Als leidster had Annick veel spelletjes uitgedacht. Wat had ze deze kinderen plezier kunnen bezorgen!”

Info op www.annick-van-uytsel.be.

Gedragen

Hoe komt het dat Annick Van Uytsel drie jaar na haar dood nog zo veel mensen op de been krijgt? Deken van Diest Felix Van Meerbergen ziet meerdere redenen. „Van bij het begin zette de jeugd de schouders onder dit initiatief. Ze verspreidden massaal affiches, organiseerden de Stille Mars, droegen mee de afscheidsviering.”

„Misschien ontdekten ze wel een Kerk die anders is dan ze dachten. Zoals wij, kerkmensen, onze vooroordelen over jongeren opzij leerden zetten. We leerden jonge mensen kennen die geloven in een goede wereld en die zich daarvoor inzetten.”

Dat *Annick for Kenya* wordt gedragen door een hele gemeenschap, van parochie over wandelclub, jeugdbeweging en scholen tot stad, speelt volgens hem ook een belangrijke rol. Voor de parochie is het alvast levengevend. „Onze parochie is doorheen het verhaal van Annick uitgegroeid tot een open gemeenschap. De zorg voor de wereld is gegroeid. Vandaag heeft de Kerk de neiging naar binnen te keren. Hier gebeurt het tegenovergestelde.” De deken bracht water mee uit Mwangale en doopte er hier al twee kinderen mee. Ook in de paasnacht zal hij met dit water kinderen dopen.

Hij besluit: „Dit is het verhaal van de graankorrel. Een jong leven, wreed weggerukt, blijkt toch niet verloren. Het blijft een droevig verhaal, maar het is ook een verhaal dat hoop biedt op nieuw leven.”

Advertentie

Elkaar verstaan begint bij beter horen

Dat kan moeiteloos dankzij de PCA's van Lapperre, jouw nieuwste hightech Personal Communication Assistants. De PCA's van Lapperre, voor iedereen die nog meer wil genieten van het leven. Ontdek ze nu!

info@lapperre.be www.lapperre.be 0800/10 888

De PCA's van Lapperre

LAPPERRE
hearing systems

Je ziet niet meer hoe goed je hoort